Čís. 4551.

Účel ustanovení prvé věty § 32 (1) tisk. nov.; porušení předpisu toho není zmatkem čís. 3 § 281 tr. ř.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, Zm II 67/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost soukromého obžalobce proti rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 15. prosince 1931, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 491 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje jen zmateční důvod podle § 281 čís. 3 tr. ř., an prý byl tím, že obsílka k hlavnímu přelíčení byla doručena soukromému obžalobci a jeho zástupci teprve 3. prosince 1931, porušen předpis § 32 zák. čís. 124/24 sb. z. a n., který nařizuje, by líčení byla ustanovována tak, by obsílky k nim byly doručovány aspoň čtrnáct dní před hlavním přelíčením. Nedodržením této lhůty bylo prý zaviněno i to, že se zástupce soukromých obžalobců k přelíčení nedostavil. Stížnost je v právu, pokud uvádí, že ustanovení to bylo vydáno proto, by si strany nejpozději do osmi dnů před hlavním přelíčením mohly zvoliti ze seznamu kmetů, který se jim doručuje zároveň s obsílkou, každá jednoho kmeta a jednoho náhradníka a je soudu oznámiti, není však v právu, pokud se domnívá, že tato lhůta je dána stranám proto, by konaly šetření o tom, zda se ten který kmet chce či nechce k hlavnímu přelíčení dostaviti, nýbrž lhůta má dále za účel, by soud mohl — jakž vyplývá z § 32 odst. 2 a 3 tr. ř. — kmety včas k líčení obeslati. Při tom se podotýká, že soukromí obžalobci v souzeném případě, ač jim byla obsílka doručena o dva dny později, než měla býti doručena, své jmenovací právo podle čl. 17 vykonali včas podáním, které k soudu došlo 7. prosince 1931, a že tudíž zmeškání hlavního přelíčení opožděným dodáním obsílky ospravedlněno není. Stížnost se však mýlí, že porušení předpisu § 32 cit. zák. soudem jest obdobně jako ustanovení § 221 tr. ř. ohroženo zmatečností, a to pro obě strany, tedy i pro soukromého obžalobce. Pro projednávání žalob pro delikty v § 1 cit. zák. uvedené a pro řízení o nich před kmetským soudem platí veškerá ustanovení tr. ř. čís. 119 ř. zák. pro rok 1873, pokud v citovaném zákoně nebyly uvedeny odchylky od pravidel tr. ř. a pokud § 40 cit. zák. nebyla ustanovení tr. ř. zrušena. Citovaným zákonem zrušena byla jen ustanovení § 484 II. věta tr. ř. a čl. VI. A uvozovacího zákona k trestnímu řádu, pokud ustanovovala příslušnost soudů porotních ku projednávání žalob pro delikty uvedené v § 1 zák. čís. 124/24 sb. z. a n. Avšak ustanovení § 281 tr. ř. nebyla cit. zákonem ani doplněna, najmě nebylo ustanoveno, že ustanovení § 32 cit. zák. jest ohroženo zmatečností podle § 281 čís. 3 tr. ř.